

Тази история Ви е предоставена от Ririro.com/bg безплатно. Нашата мисия е да дадем на всички деца в света безплатен достъп до множество истории. Историите могат да се прочетат, изтеглят и разпечатат онлайн и да покрият широк набор от теми, включително животни, фантазия, наука, история, разнообразни култури и много други.

Поддържайте нашата мисия, споделяйки уебсайта ни. Желаяем Ви много да се забавлявате с четене!

Ririro

ВЪОБРАЖЕНИЕТО Е ПО-ВАЖНО ОТ ЗНАНИЕТО

Ririro

Вълшебникът от Оз: Страната на квадратните (22/24)

Четиримата пътешественици минаха през останалата част от гората безпроблемно и когато излязоха от тъмата, видяха пред тях стръмен хълм, покрит от горе до долу с огромни скали.

- Това ще бъде трудно изкачване - рече Плашилото, - но все пак трябва да прехвърлим хълма.

Така че той ги поведе и останалите го последваха.

Почти стигнаха първата скала, когато чуха груб глас да вика:

- Стойте надалеч!

- Кой си ти? - попита Плашилото.

Тогава една глава се показа над скалите и същият глас рече:

- Този хълм ни принадлежи и не позволяваме на никого да го премине.

- Но ние трябва да го преминем - каза Плашилото. - Отиваме в страната на Квадратните.

- Но няма да го направите! - отвърна гласът и там иззад скалата излезе най-чудатият човек, който пътешествениците са виждали.

Беше доста нисък и набит и имаше голяма глава, която беше плоска отгоре, поддържана от дебел врат, целият

в гънки. Но той нямаше никакви ръце и виждайки това, Плашилото не се уплаши, че толкова беззащитно създание ще им попречи да се изкачат по хълма. Така че той каза:

- Съжалявам, че не правя това, което искате, но трябва да преминем през хълма ви независимо дали ви харесва или не - и тръгна смело напред.

Главата на мъжа се изстреля напред бързо като светкавица, а вратът му се протегна, докато горната част на главата там, където беше плоска, не удари

Плашилото по средата на тялото, като го изпрати да се мята отново и отново надолу по хълма. Главата се върна в тялото почти толкова бързо, колкото излезе, а човекът се разсмя грубо, казвайки:

- Не е толкова лесно, колкото си мислите!

Фор от буен смях дойде от другите скали и Дороти видя стотици безръки Чукоглавци на хълма, по един зад всяка скала.

Лъвът доста се ядоса на смеха, който нададоха заради неуспеха на Плашилото и надавайки силен рев, който отекна като тътен, той се втурна към хълма.

Пак главата бързо се изстреля и големият Лъв се затъркаля надолу по хълма сякаш беше ударен от гюле.

Дороти се затича надолу и помогна на Плашилото да стане на крака, а Лъвът отиде при нея, чувствайки се доста насинен и наранен и каза:

- Безполезно е да се борим с хора с изстрелващи се глави; никой не може да оцелее пред тях.

- Какво можем да направим тогава? - попита тя.

- Извикай Крилатите маймуни - предложи Тенекиеният човек. - Все още имаш право да им заповядаш още веднъж.

- Много добре - отговори тя и слагайки си Златната шапка, промълви вълшебните думи. Маймуните бяха бързи, както винаги и за кратко време цялата група застана пред нея.

- Какви са Вашите заповеди? - попита Кралят на маймуните, кланяйки се ниско.

- Пренесете ни над хълма до страната на Квадратните
- отговори момичето.

- Ще бъде изпълнено - рече Кралят и веднага Крилатите маймуни хванаха четиримата пътници и Тото на ръце и отлетяха с тях. Докато преминаваха над хълма, Чукоглавците крещяха ядосано и изстрелваха главите си високо във въздуха, но не можеха да стигнат Крилатите маймуни, които пренесоха Дороти и другарите ѝ безопасно над хълма и ги пуснаха в красивата страна на Квадратните.

- Това е последният път, когато ни призоваваш - каза водачът на Дороти - така че довиждане и късмет.

- Довиждане и много благодаря - отвърна момичето и Маймуните се вдигнаха във въздуха и се изгубиха от поглед за миг.

Страната на Квадратните изглеждаше богата и щастлива. Имаше поля след поля зряло жито с добре павирани пътища между тях и красиви бълбукащи потоци със здрави мостове между тях. Всички огради, къщи и мостове бяха боядисани в яркочервено, точно както бяха боядисани в жълто в страната на Мигащите и синьо - в страната на Дъвчащите. Самите Квадратни бяха ниски и дебели, изглеждаха пълнички и мили, облечени бяха в червено, което изглеждаше ярко на фона на зелената трева и жълтото жито.

Маймуните ги пуснаха близо до един чифлик и четиримата пътници отидоха до него и почукаха на вратата. Отвори я жената на фермера и когато Дороти помоли за нещо за ядене, жената даде на всички хубава вечеря с три вида торта, четири вида курабийки и купичка мляко за Тото.

- Колко е далеч Замъкът на Глинда? - попита детето.

- Не е много далеч - отговори жената на фермера. - Тръгнете по пътя на Юг и скоро ще стигнете.

Благодарейки на добрата жена, те тръгнаха отново, вървяха покрай полетата и по красивите мостове, докато не видяха пред себе си много красив Замък.

Пред портите имаше три млади момичета, облечени в

червени униформи, поръбени със златна панделка; и когато Дороти ги приближи, една от тях ѝ каза:

- Защо сте дошли в Южната страна?

- За да видим Добрата вещица, която властва тук - отговори тя. - Ще ме заведете ли при нея?

- Кажете ми имената си и ще попитам Глинда дали иска да ви приеме. - Всички казаха кои са и момичето войник отиде до Замъка. След няколко мига се върна, за да каже на Дороти и останалите, че ще ги приемат веднага.